

nære Aar er der fremkommet ikke saa ganske faa velbegrundede Klager over denne Route, idet det har vist sig, at navnlig det ene af de to Skibe, som have været i Gang paa Routen i indeværende Aar, ikke har været i Stand til at holde Tiden, og Skibet er endog kommet to Timer for sent til Aarhus, hvilket er i høj Grad ubehageligt, idet de rejsende, som komme til Aarhus, hverken kunne komme med den Forbindelse Nord paa eller den Syd paa, som de have tænkt sig, og derved blive opholdte paa deres Rejse i utilbørlig Grad. Som Forholdene nu ere, synes jeg ikke godt, de kunne blive ved at være. Det bedste vilde være, om Staten selv overtog denne Route og satte virkelig tidsvarende, kraftige Skibe paa den, som kunde holde Tiden. Der er ikke Tvivl om, at denne Route saa vilde blive betydeligt mere benyttet, end den bliver nu. Nu tør man næsten ikke give sig ud paa denne Route, for saa vidt man skal være paa bestemt Tid et eller andet Sted i Jylland. Jeg vilde derfor meget ønske, at vi kunde komme bort fra Ordningen med Det forenede Dampskibsselskab, og at Staten selv overtog Routen. Der er en anden Route, til hvilken Det forenede Dampskibsselskab ogsaa subventioneres af Staten. Det ligger ikke for i Øjeblikket, men jeg skal blot nævne, at det er Routen mellem Esbjerg og England, hvor jeg endnu langt hellere saa, at man indførte Statsdrift, saaledes at man kunde være sikker paa, at Landbrugets Produkter kunde komme uforstyrret af andre Forhold over til det engelske Marked.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om Statsbanernes Betaling for Uniformsarbejde. Vi Socialdemokrater have ønsket, at det maatte blive slaaet fast, at naar Forfærdigelsen af Uniformer udbydes, skal Arbejdet betales tariffmæssigt. Der er jo en Overenskomst mellem Skrædersvendene og Arbejdsgiverne, som alle vi andre maa bøje os for og betale vore Klæder efter, og jeg synes, at Staten skulde her vise det gode Eksempel. For et Par Dage siden, da Postvæsenets Budget var til Behandling, havde vi det samme Spørgsmaal fremme, og det var mig en Glæde her at kunne sige, at hvad Postvæsenets Uniformer angaar, betaler Staten den tariffmæssigt fastsatte Betaling. Der er nævnt tre Firmaer, som udføre Uniformsarbejde for Postvæsenet. Det ene hedder Oscar Schilder, og jeg vil bede om, at dette Firma ikke forveksles med et andet, som ogsaa hedder Schilder, og som bor ude i Rah-

beks Allé. Det førstnævnte Firma er det, som Postvæsenet har kontraheret med. Det betaler tariffmæssigt og benytter dansk Arbejdskraft, men det andet Firma underbyder Arbejderne i en saadan Grad, at ingen anden Mester, der skal yde sine Folk tariffmæssig Betaling, kan indlade sig paa Konkurrence, og den Arbejdskraft, som Firmaet Schilder i Rahbeks Allé benytter, er udenlandsk Arbejdskraft, Polaker og russiske Jøder, og de udføre Arbejdet for en Betaling, som ingen dansk Arbejder kan være tjent med. Da der for et Par Dage siden var saa megen Tale om alle de mange polske og russiske Arbejdere, som bleve kaldte ind i Landet af de danske Godsejere og Landbrugere, blev det sagt, at denne Polakindførsel var i mange Maader en Fare for vort Land, og vi have set, hvorledes et Højreblad „Berlingske Tidende“ har raabt op om den Fare, denne Polakindførsel rummede, navnlig for Københavns Vedkommende. Man har talt om Houndsditch i denne Forbindelse, og der kan være noget i det. Jeg synes, at det mest for dømmelige i denne Sag er, at det er Staten selv som Arbejdsgiver, der giver Anledning til, at disse Folk i Massevis slæbes ind i Landet, at det er Statens eget Arbejde, der bliver udført af disse Folk og udført for en saa skandaløs slet Betaling, at ingen dansk Arbejder kan give sig af med det. Jeg vil derfor ønske, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder her vil stille sig paa samme Standpunkt som hans Kollega Indenrigsministeren, at vi kunne blive fri for denne Smudskonkurrence. Naar Statsbanerne stillede sig saaledes, vilde netop Eksistensbetingelserne for en Mængde af disse forhutlede Mennesker, Russere og polske Jøder, som nu bo i Københavns fattigste og allerdaarligste Kvarterer, være udelukkede. Jeg tror ikke, det saa meget er de danske Godsejeres Skyld, at København er overfyldt med Russere og Polaker, det er Statsbanernes Skyld, og her er en Sag, som Ministeren ikke kan sidde ligegyldig overfor. Her maa Statsbanerne stille sig paa samme Maade som Indenrigsministeriet. I Fjor saa det ud til, at vi kunde faa denne Sag ordnet, idet den daværende Trafikminister Weimann her i Tinget udtalte, at fremtidig skulde der i Licitationsbetingelserne blive indsat den Bestemmelse, at Arbejdet skal udføres efter tariffmæssige Priser. Det vakte Glæde mellem mange, mange danske Arbejdere. Naar den Bestemmelse var sat ind, og der forelaa et bestemt Ministerløfte for, at det